

Arrest

nr. 174 808 van 19 september 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2014 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 1 oktober 2014 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 18 november 2014 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juni 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juli 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat T. STAPPERS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De eerste verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op X.
De tweede verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op X.

De tweede verzoekende partij is de minderjarige dochter van de eerste verzoekende partij.

Op 6 augustus 2014 dienen de verzoekende partijen een aanvraag in om een visum kort verblijf te bekomen.

Op 1 oktober 2014 neemt de gemachtigde van de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde van de Minister) de beslissing tot weigering van de afgifte van een visum kort verblijf in hoofde van de eerste verzoekende partij. Dit is de eerste bestreden beslissing, die op 1 oktober 2014 aan de eerste verzoekende partij ter kennis wordt gebracht en waarvan de motieven luiden als volgt:

“[...]”

Commentaar:

Motivatie

Wettelijke referenties:

Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

* Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond

* Andere :

Twijfel omtrent het werkelijke doel van de reis.

Betrokkene legt geen reservaties voor van vervoersbewijzen.

* Band met de invitant wordt niet aangetoond.

* Geen bewijs van een legale winstgevende beroepsactiviteit van de aanvrager.

* U heeft niet aangetoond dat er een toereikende en geldige medische reisverzekering is afgesloten

* Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat voor het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld

* Andere

Betrokkene is vrij jong, reist voor de eerste keer, reist samen met haar dochter en heeft geen persoonlijke en regelmatige inkomsten.

Onvoldoende duidelijkheid mbt. de financiële en familiale banden van betrokkene in het land van origine. Geen afdoend bewijzen van socio-economische banden in het land van verblijf.

Betrokkene biedt onvoldoende garantie tot terugkeer.

* Geen of onvoldoende garantie op terugkeer naar het land van verblijf gezien betrokkene niet afdoende kan aantonen dat hij over voldoende en regelmatige inkomsten beschikt uit een legale winstgevende activiteit.”

Op 1 oktober 2014 neemt de gemachtigde van de Minister de beslissing tot weigering van de afgifte van een visum kort verblijf in hoofde van de tweede verzoekende partij. Dit is de tweede bestreden beslissing, die op 1 oktober 2014 aan de verzoekende partijen ter kennis wordt gebracht en waarvan de motieven luiden als volgt:

“[...]”

Commentaar:

Motivatie

Wettelijke referenties:

Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

* Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond

* Andere :

Aangezien de moeder van het minderjarig kind niet voldoet aan de voorwaarden voor het bekomen van een visum wordt uiteraard ook haar visum geweigerd (zie uw kenmerk 31272).”

2. Over de ontvankelijkheid

Niettegenstaande in ons rechtstelsel een minderjarige als handelingsonbekwaam wordt beschouwd, hetgeen tot gevolg heeft dat een minderjarige vertegenwoordigd dient te zijn door zijn vader, zijn moeder of zijn voogd om op een rechtsgeldige wijze een beroep in te dienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), wordt op deze algemene regel een uitzondering aanvaard, met name wanneer het een minderjarige betreft, die geen infans meer is en over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, telkens het rechten betreft die aan zijn persoon zijn verbonden. Omdat beslissingen genomen met toepassing van de wetgeving betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen beslissingen zijn die

persoonlijke rechten aanbelangen, kan het annulatieberoep ingesteld door een minderjarige ontvankelijk zijn (RvS 11 juni 1996, nr. 60.097; RvS 28 december 1998, nr. 77.847; RvS 13 mei 2002, nr.106.508). *In casu* bestaat er geen twijfel over het feit dat het beroep, ingesteld door de verzoekende partij, betrekking heeft op rechten die aan zijn persoon zijn verbonden. De vraag stelt zich, of de verzoekende partij over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt om zelf haar beroep in te dienen. Gezien de leeftijd van de verzoekende partij ten tijde van het instellen van haar beroep, met name ongeveer 12 jaar, is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt om een beroep bij de Raad in te dienen, daar in hetzelfde verzoekschrift de moeder van de verzoekende partij eveneens beroep aantekent tegen de beslissing die in haar hoofde werd genomen en in de tweede bestreden beslissing, die betrekking heeft op de tweede verzoekende partij, naar de eerste bestreden beslissing verwezen wordt.

De exceptie van de verwerende partij is ongegrond.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 32 van de verordening 810/2009 van het Europees Parlement en de raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (hierna: de visumcode), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

3.1.1. De verzoekende partijen adstrueren hun enig middel als volgt:

“a) Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf onvoldoende zijn aangetoond:

Weerlegging:

Aangezien de tegenpartij zonder enige verdere motivering stelt dat het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf onvoldoende zijn aangetoond en dat er twijfel is omtrent het werkelijk doel van de reis.

Aangezien verzoekers evenwel verwijzen naar hun stuk 3, zijnde het uitnodigingsschrijven van de heer S.(...), R.(...), zijnde de broer van mevrouw F.(...) R.(...) welk stelt:

“Geachte heer/mevrouw,

Hierbij schrijf ik u een brief met daarin een toelichting op de aanvraag van mijn zuster F.(...) R.(...) en haar dochter Y.(...) R.(...). Ik wil u laten weten dat ik hun uitnodig om naar België te komen gedurende een periode van 28 dagen. Tijdens hun verblijf zal ik alle kosten die hieraan verbonden zijn zoals algemene dagelijkse levensbehoeften en overige onvoorziene kosten op mij nemen. Tevens bied ik hun onderdak voor de gehele periode en zal ik eventuele medische kosten die buiten de afgesloten verzekering vallen op mij nemen.

De bedoeling van hun komst naar België is een familiebezoek en na het verstrijken van hun visumperiode zullen ze tijdig terugkeren.

Ik hoop u hierbij voldoende te hebben geïnformeerd en voor eventuele vragen of nadere toelichting kunt u mij 24 uur per dag bereiken op bovenstaand telefoonnummer en e-mailadres”.

Aangezien verzoekers niet inzien dat er enige twijfel kan bestaan omtrent het werkelijke doel van de reis.

De heer S.(...) R.(...) heeft meer dan voldoende toegelicht wat het doel van de reis is, hetgeen trouwens niet meer dan normaal is gezien de familieband die mevrouw F.(...) R.(...) en haar dochter Y.(...) R.(...) hebben met de heer S.(...) Y.(...).

Tevens poneert de tegenpartij dat “betrokkenen geen reservaties voorleggen van vervoersbewijzen”.

Niets is minder waar:

Aangezien verzoekers verwijzen naar hun stuk 15, zijnde de voorschotten welke betaald zijn op de boekingsbevestiging van de vliegreis heen en terug van verzoekers naar België.

Het geponeerde voornoemde argument raakt derhalve kant noch wal.

b) De band met de invitant zou volgens de tegenpartij niet worden aangetoond:

Weerlegging:

Ook hier dwaalt de tegenpartij:

Aangezien verzoekers verwijzen naar hun stukken 6, 7, 9 en 10 welke overduidelijk aantonen dat mevrouw F.(...) R.(...) de zus is van de heer S.(...) R.(...) en dat de dochter van mevrouw F.(...) R.(...), wetende mejuffrouw Y.(...) R.(...), de nicht is van de heer S.(...) R.(...).

Aangezien stuk 6 de geboorteakte is van mevrouw F.(...) R.(...) en stuk 10 de geboorteakte van de heer S.(...) R.(...).

Aangezien uit deze twee documenten kan afgeleid worden dat beiden een gemeenschappelijke vader hebben, wetende S.(...) R.(...), alsook een gezamenlijke grootvader, zijnde M.(...) R.(...)

Het staat derhalve ontegensprekelijk vast dat mevrouw F.(...) R.(...) en de heer S.(...) R.(...) broer en zus zijn.

Aangezien verzoekers tevens verwijzen naar het stuk 7, zijnde de geboorteakte van de dochter van mevrouw F.(...) R.(...), wetende mejuffrouw Y.(...) R.(...), waaruit blijkt dat mejuffrouw Y.(...) R.(...) de heer G.(...) W.(...) K.(...) als vader heeft.

Uit stuk 9, zijnde de huwelijksakte van mevrouw F.(...) R.(...) blijkt dat deze gehuwd is met voornoemde heer G.(...) W.(...), geïdentificeerd in voornoemde huwelijksakte.

Uit dit huwelijk is dan mejuffrouw Y.(...) R.(...) voortgekomen, zoals ook blijkt uit stuk 7, zijnde de geboorteakte van mejuffrouw Y.(...) R.(...).

Uit voornoemde stukken blijkt derhalve overduidelijk dat er een familieband bestaat tussen mevrouw F.(...) R.(...), heer dochter Y.(...) R.(...) en de heer S.(...) R.(...).

Al deze stukken waren eveneens gevoegd bij de visumaanvraag zodat de tegenpartij volstrekt onterecht heeft gemotiveerd in haar beslissing dat de band met de invitante niet zou worden aangetoond.

c) Geen bewijs van een legale winstgevende beroepsactiviteit van aanvrager.

Weerlegging:

Aangezien verzoekers verwijzen naar stukken 11, 12 en 13 waaruit overduidelijk blijkt dat de echtgenoot van mevrouw F.(...) R.(...), wetende de heer G.(...) W.(...) een meer dan behoorlijk inkomen heeft van maandelijks 1.800,00 Dollar.

Aangezien dit een meer dan bovengemiddeld inkomen is in Afghanistan.

Aangezien mevrouw F.(...) R.(...) inderdaad geen werk heeft, hetgeen bovendien volstrekt normaal is in Afghanistan, doch zij kan gebruik maken van de inkomsten van haar echtgenoot.

Nagenoeg geen enkele vrouw in Afghanistan is aan het werk gezien dit cultuurgebonden is en het derhalve niet meer dan normaal is dat zij zelf geen winstgevende activiteit heeft doch dient terug te vallen op het inkomen van haar echtgenoot.

Bovendien verwijzen verzoekers naar de stukken 16 en 17, zijnde de bijlage 3bis, welke ondertekend zijn door de uitnodigende partij, zijnde de heer S.(...) R.(...).

Tevens dient verwezen te worden naar het stuk 18, zijnde het bewijs van de inkomsten van de heer S.(...) R.(...) waaruit blijkt dat deze maandelijks om en bij de 2.500,00 euro bruto per maand of +/- 2.000,00 euro netto per maand ontvangt.

Aangezien deze bewijzen van inkomsten, tesamen met de bijlagen 3bis, meer dan voldoende aantonen dat de zekerheid bestaat dat er voldoende middelen zijn voor verzoekers om gedurende 28 dagen te verblijven op het Belgisch grondgebied en om weder te keren.

d) U heeft niet aangetoond dat er een toereikende en geldige medische reisverzekering is afgesloten

Weerlegging:

Aangezien verzoekers verwijzen naar stuk 14, zijnde een attest van AXA waaruit blijkt dat er wel degelijk een reisverzekering bestaat van het type contract: "Bijstand – Welcome to Schengen" met een voldoende dekking van maximum 30.000,00 euro.

Aangezien ook dit stuk vanzelfsprekend gevoegd was bij de afgewezen visumaanvraag.

Ook dit argument van de tegenpartij raakt derhalve kant noch wal.

e) Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat voor het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld.

Weerlegging:

Aangezien dit een standaard argument vanwege de tegenpartij is hetgeen hoegenaamd niet is aangetoond door de tegenpartij.

Aangezien mevrouw F.(...) R.(...) in de eerste plaats nog een echtgenoot heeft in Afghanistan alsook nog een zoon, wetende de heer G.(...) W.(...) W.(...) K.(...) R.(...) (stuk 8).

Aangezien mevrouw F.(...) R.(...) vanzelfsprekend wenst terug te keren naar Afghanistan om bij haar echtgenoot en zoon te zijn.

Aangezien verzoekers derhalve ondubbelzinnig wensen terug te keren na hun familiebezoek teneinde zich te herenigen met hun in relatieve welvaart levende gezin.

Het voornoemde laatste argument van de tegenpartij dient derhalve afgewezen te worden als zijnde niet bewezen en onterecht.

Aangezien betreffende mejuffrouw R.(...) Y.(...) volgende motivering door tegenpartij wordt weerhouden:

“Aangezien de moeder van het minderjarig kind niet voldoet aan de voorwaarden voor het bekomen van een visum wordt uiteraard ook haar visum geweigerd (zie uw kenmerk 31272)”.
Aangezien verzoekers desbetreffende dan ook verwijzen naar de voornoemde weerleggingen.”

3.1.2. De in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

In de eerste bestreden beslissing zijn de juridische en de feitelijke overwegingen te lezen. Zo is de eerste bestreden beslissing genomen op grond van artikel 32 van de visumcode daar het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf onvoldoende zijn aangetoond, zij tevens niet heeft aangetoond dat er een toereikende en geldige medische reisverzekering is afgesloten en dat het voornemen van de eerste verzoekende partij om het grondgebied te verlaten voor het verstrijken van het visum niet kan worden vastgesteld.

De verwerende partij motiveert dit verder door te stellen dat de eerste verzoekende partij vrij jong is en voor de eerste keer reist en samen met haar dochter. De verwerende partij stelt overigens dat de eerste verzoekende partij geen persoonlijke en regelmatige inkomsten heeft. Er wordt gemotiveerd dat er onvoldoende duidelijkheid bestaat inzake de financiële en familiale banden van betrokkene in het land van origine. Er zijn geen afdoende bewijzen van socio-economische banden in het land van verblijf. De eerste verzoekende partij biedt onvoldoende garantie op een terugkeer naar Afghanistan gezien zij niet afdoende kan aantonen over voldoende en regelmatige inkomsten te beschikken uit een legale winstgevende activiteit.

Ook in de tweede bestreden beslissing zijn de juridische en feitelijke overwegingen te lezen. De tweede bestreden beslissing is eveneens genomen op grond van artikel 32 van de visumcode daar het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf onvoldoende zijn aangetoond. Dit wordt verder gemotiveerd door te stellen dat de eerste verzoekende partij niet voldoet aan de voorwaarden, waardoor de tweede verzoekende partij, namelijk de minderjarige dochter, ook het visum geweigerd wordt.

De verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103). Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond. Dit onderdeel van het middel is ongegrond.

Waar de verzoekende partijen de inhoudelijke motieven van de bestreden beslissing bekritiseren, voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Nazicht van de materiële motiveringsplicht houdt *in casu* eveneens nazicht in van artikel 32, 1, van de visumcode, daar dit de juridische basis vormt van de bestreden beslissingen en de verzoekende partijen ook de schending van dit artikel opwerpen. Artikel 32, 1, van de visumcode, waarop de bestreden beslissingen zijn genomen, luidt als volgt:

“1. Onverminderd artikel 25, lid 1, wordt een visum geweigerd:

a) indien de aanvrager:

i) een vals, nagemaakt of vervalst reisdocument heeft overgelegd;

ii) het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf niet heeft aangetoond;

iii) niet heeft aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis

naar een derde land waar hij met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen;

iv) in de lopende periode van zes maanden reeds drie maanden op het grondgebied van de lidstaten heeft verbleven op grond van een eenvormig visum of een visum met territoriaal beperkte geldigheid;

v) ter fine van weigering van toegang in het SIS gesignaleerd staat;

vi) wordt beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid als omschreven in artikel 2, lid 19, van de Schengengrenscore, of de internationale betrekkingen van één van de lidstaten, en met name of hij om dezelfde redenen met het oog op weigering van toegang gesignaleerd staat in de nationale databanken van de lidstaten;

vii) in voorkomend geval, niet heeft aangetoond te beschikken over een toereikende en geldige medische reisverzekering,

of

b) indien er redelijke twijfel bestaat over de echtheid van de door de aanvrager overgelegde bewijsstukken of over de geloofwaardigheid van de inhoud ervan, de betrouwbaarheid van de verklaringen van de aanvrager of zijn voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum.”

Artikel 14 van de visumcode luidt als volgt :

“1. Van aanvragers van een eenvormig visum wordt verlangd dat zij het volgende verstrekken:

a) documenten waaruit het doel van de reis blijkt;

b) documenten met betrekking tot logies of het bewijs van voldoende middelen om in logies te voorzien;

c) documenten waaruit blijkt dat de aanvrager voldoende middelen van bestaan heeft zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar hij zeker zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid verkeert deze middelen legaal te verkrijgen, overeenkomstig artikel 5, lid 1, onder c), en lid 3, van de Schengengrenscore;

d) informatie die het mogelijk maakt het voornemen van de aanvrager om het grondgebied van de lidstaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum te verlaten, te beoordelen.

2. Van aanvragers van een luchthaventransitvisum wordt verlangd dat zij het volgende verstrekken:

a) documenten met betrekking tot de doorreis naar de eindbestemming na de voorgenomen transit op de luchthaven;

b) documenten die het mogelijk maken het voornemen van de aanvrager om het grondgebied van de lidstaten niet binnen te komen, te beoordelen.

3. Een niet-limitatieve lijst van bewijsstukken die het consulaat van de aanvrager kan verlangen om te verifiëren of wordt voldaan aan de voorwaarden van de leden 1 en 2, is opgenomen in bijlage II.

4. De lidstaten kunnen van de aanvragers verlangen dat zij een bewijs van garantstelling en/of particuliere logiesverstrekking overleggen door het invullen van een formulier dat is opgesteld door de lidstaat. Dit formulier bevat met name de volgende informatie:

a) of het bedoeld is als bewijs van garantstelling en/of logiesverstrekking;

b) of de gastheer/gastvrouw een particulier, een onderneming of een organisatie is;

c) de identiteit en contactgegevens van de gastheer/gastvrouw;

d) de uitgenodigde aanvrager of aanvragers;

e) het verblijfsadres;

f) de duur en het doel van het verblijf;

g) eventuele verwantschap met de gastheer/gastvrouw (...)

De bijlage II, waarnaar in artikel 14.3 van de visumcode verwezen wordt, luidt als volgt:

“BIJLAGE II

Niet-limitatieve lijst van bewijsstukken

De in artikel 14 bedoelde bewijsstukken die door visumaanvragers dienen te worden verstrekt, kunnen onder meer zijn:

DOCUMENTEN WAARUIT HET DOEL VAN DE REIS BLIJKT

[...]

3. voor reizen in het kader van toerisme of met een privé karakter:

a) documenten met betrekking tot huisvesting:

— een uitnodiging van de eventuele gastheer/gastvrouw;

— een document van de instelling die logies verstrekt of elk ander geschikt document waaruit de beoogde accommodatie blijkt;

b) documenten met betrekking tot de reisroute:

— bevestiging van de boeking van een georganiseerde reis of elk ander geschikt document waaruit de voorgenomen reisplannen blijken;

— in geval van doorreis: visum of inreisvergunning voor het derde land van bestemming; tickets voor de verdere reis;

[...]

B. DOCUMENTEN AAN DE HAND WAARVAN HET VOORNEMEN VAN DE AANVRAGER OM HET GRONDGEBIED VAN DE LIDSTATEN TE VERLATEN KAN WORDEN GETOETST

1. reservering van een retour- of rondreisticket;

2. bewijs van financiële middelen in het land van verblijf;

3. bewijs van een dienstverband: bankafschriften;

4. eigendomsbewijzen van onroerend goed;

5. bewijs van integratie in het land van verblijf: familiebanden; beroepssituatie.”

Uit de samenlezing van deze bepalingen volgt dat de verwerende partij op grond van de verschillende voormelde redenen de aanvraag kan weigeren en dat niet in een systeem van cumulatieve voorwaarden wordt voorzien op grond waarvan men het visum zou kunnen weigeren. De vaststelling dat is voldaan aan één van de opgesomde weigeringsmotieven, zoals vermeld onder artikel 32, 1 hiervoor geciteerd, volstaat om een visumaanvraag te weigeren.

Dit heeft tot gevolg dat, indien de bestreden beslissingen op correcte wijze zijn gesteund op één van deze opgesomde weigeringsgronden, die elk op zich reeds als determinerend kunnen worden beschouwd, zij afdoende gemotiveerd zijn en de overige weigeringsgronden als overtoollig moeten worden beschouwd.

De Raad wijst er op dat de gemachtigde van de Minister bij het onderzoek van een aanvraag voor een visum kort verblijft beschikt over een ruime beoordelingsmarge met betrekking tot de relevante toepassingsvoorwaarden van de artikelen 23, 4 en 32, 1 van de visumcode en de beoordeling van de relevante feiten, om te bepalen of één van die weigeringsgronden aan de aanvrager(s) kan worden tegengeworpen (HvJ 19 december 2013, C-84/12, *Koushkaki*, pt. 63).

De verzoekende partijen stellen dat elk van de motieven van de bestreden beslissingen weerlegd kunnen worden. Zij stellen dat het doel en de omstandigheden van hun verblijf wel aangetoond zijn, daar de heer S.R., de broer van eerste verzoekende partij, zijn zus en nicht heeft uitgenodigd voor een familiebezoek. De verzoekende partijen stellen eveneens dat zij wel reservaties van de vervoersbewijzen hebben neergelegd bij hun aanvraag. De verzoekende partijen wijzen er eveneens op dat de band met de invitant wel wordt aangetoond. Zij betogen dat zij de geboorteaktes van de eerste verzoekende partij en van de heer S.R. hebben neergelegd. Uit deze documenten zou blijken dat deze personen dezelfde achternaam bezitten en een gemeenschappelijke vader en grootvader hebben, waardoor wordt aangetoond dat de eerste verzoekende partij en de heer S.R. broer en zus zijn. De verzoekende partijen stellen verder dat er voldoende bewijzen voorliggen van de economische activiteiten van de man van de eerste verzoekende partij en dat de verzoekende partijen dus kunnen terugvallen op het inkomen van de echtgenoot van de eerste verzoekende partij (tevens de vader van de tweede verzoekende partij). De verzoekende partijen betogen dat een toereikende en medische reisverzekering afgesloten is en bij hun aanvraag is neergelegd geweest. De verzoekende partijen stellen dat zij zeker zullen terugkeren naar Afghanistan daar de echtgenoot van de eerste verzoekende partij zich nog in Afghanistan bevindt, samen met haar zoon. De verzoekende partijen betogen ten slotte dat bovenstaande opmerkingen tevens de motieven van de tweede bestreden beslissing weerleggen.

Bij hun aanvraag van 6 augustus 2014 legden de verzoekende partijen de volgende documenten voor:

- De paspoorten van de verzoekende partijen;
- Identiteitsdocumenten van de verzoekende partijen;
- Verbintenissen tot tenlasteneming van de verzoekende partijen door de heer S.R. (bijlage 3bis) d.d. 15 juli 2014;
- Identiteitskaart van de heer S.R.;
- Loonfiche van de heer S.R. voor april 2014 ten bedrage van 1759,35 euro;
- Loonfiche van de heer S.R. voor mei 2014 ten bedrage van 1925,80 euro;

- Loonfiche van de heer S.R. voor juni 2014 ten bedrage van 2998,25 euro;
- Vluchtreserveringen voor de verzoekende partijen, vlucht voorzien op 1 oktober 2014 en terugkeer op 28 oktober 2014;
- Verzekeringsattest A. d.d. 30 juni 2014 in hoofde van de verzoekende partijen voor de periode van 1 oktober tot 31 oktober 2014;
- Factuur A.(...) T.(...) boekingsbevestiging ten bedrage van 100 euro;
- Uitnodigingsbrief door de heer R.S. d.d. 18 juli 2014;
- Identiteitsdocument van de heer W.K.R., de zoon van de eerste verzoekende partij;
- Trouwakte tussen de eerste verzoekende partij en de heer G.W.
- Attest samenstelling van het gezin van de heer R.S., afgegeven door de stad R.(...) d.d. 23 juni 2014;

Samen met verzoekers stelt de Raad vast dat zij voor het nemen van de bestreden beslissing een vluchtreservering hebben voorgelegd voor een vlucht, voorzien op 1 oktober 2014 en terugkeer op 28 oktober 2014. Eveneens legden ze een verzekeringsattest van A. voor d.d. 30 juni 2014 voor de periode van 1 oktober tot 31 oktober 2014. Uit identiteitsdocumenten van de eerste verzoekende partij en van de heer R.S., die zich in het administratief dossier bevinden, blijkt dat de eerste verzoekende partij en de heer R.S. een achternaam delen en een gemeenschappelijke vader en grootvader hebben. Bovendien blijkt dat de heer R.S. de verzoekende partijen uitgenodigd heeft om op familiebezoek te komen en betwist de verwerende partij de waarachtigheid van deze uitnodigingsbrief niet. Bijgevolg blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat de eerste verzoekende partij de zus is van de invitante en dat verzoekers dus op familiebezoek gaan bij hun broer/nonkel. Deze elementen op zich kunnen niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen, want de bestreden beslissingen steunen op een ander draagkrachtig motief, met name dat het voornemen van de verzoekende partijen om het grondgebied te verlaten voor het verstrijken van de termijn van het visum niet kan worden vastgesteld daar er onvoldoende duidelijkheid is met betrekking tot de financiële en familiale banden van verzoekers in hun land van herkomst daar er geen afdoende bewijzen van socio-economische banden met het land van herkomst voorliggen en dat ze niet afdoende aantonen over voldoende en regelmatige inkomsten te beschikken uit een legale winstgevendende activiteit.

Uit de visumcode blijkt dat het voornemen van de aanvragers om het grondgebied te verlaten voor het verstrijken van het visum onder meer getoetst wordt aan: reservering van een retour- of rondreisticket; bewijs van financiële middelen in het land van verblijf; bewijs van een dienstverband: bankafschriften; eigendomsbewijzen van onroerend goed en bewijs van integratie in het land van verblijf: familiebanden, beroepssituatie.

Alhoewel verzoekers een retourticket voorgelegd hebben, is het niet kennelijk onredelijk van de verwerende partij om te stellen dat het voornemen van de verzoekende partijen om het grondgebied te verlaten voor het verstrijken van de termijn van het visum niet kan worden vastgesteld, daar verzoekers voor het nemen van de bestreden beslissingen geen stukken hebben voorgelegd die hun integratie in Afghanistan aantoonen of een bewijs van financiële middelen waarover ze in Afghanistan beschikken. Ze beroepen zich daarentegen op een verbintenis tot tenlasteneming. De verzoekende partijen stellen in hun verzoekschrift dat de man van de eerste verzoekende partij een inkomen heeft van 1800 dollar per maand. Zij stellen dat zij hiervan stavingstukken hebben bijgebracht bij hun aanvraag. Noch uit de bestreden beslissingen, noch uit het administratief dossier, blijkt dat deze stukken werden neergelegd bij de aanvragen van de verzoekende partijen. Waar de verzoekende partijen deze stukken hebben bijgebracht bij hun verzoekschrift, wijst de Raad er op dat hij hiermee geen rekening kan houden daar hij de bestreden beslissingen dient te beoordelen op het moment van het nemen van deze beslissingen. Er blijkt niet dat de verwerende partij op het moment van het nemen van de bestreden beslissingen kennis had van deze stukken.

Waar de verzoekende partijen nog stellen dat zij uiteraard zouden terugkeren naar hun land van herkomst om herenigd te worden met hun familie, de echtgenoot en zoon van de eerste verzoekende partij (de vader en broer van de tweede verzoekende partij), wijst de Raad er op dat de verzoekende partijen hier inderdaad het bewijs van een familiale band aangebracht hebben, maar dat uit deze stukken niet kan afgeleid worden of de verzoekende partijen nog met hun familie samenwonen of nauwe banden hebben met hen onderhouden. Bijgevolg is het niet kennelijk onredelijk dat de verwerende partij twijfels uit bij het voornemen van de eerste verzoekende partij om het grondgebied tijdig te verlaten en terug te keren naar Afghanistan. Bovendien betwisten de verzoekende partijen niet dat er geen stukken van een eigen inkomen van de eerste verzoekende partij zijn neergelegd daar zij geen werk heeft.

Ten aanzien van de eerste bestreden beslissing maken verzoekers bijgevolg geen schending aannemelijk van de materiële motiveringsplicht *juncto* artikel 32 van de visumcode.

Wat betreft de tweede bestreden beslissing, verwijzen de verzoekende partijen enkel naar hun opmerkingen op de eerste bestreden beslissing om te weerleggen dat de tweede bestreden beslissing kan gemotiveerd worden door te stellen dat indien de moeder van het minderjarig kind (de eerste verzoekende partij) niet voldoet aan de voorwaarden, aan het minderjarige kind (de tweede verzoekende partij) dan ook de afgifte van een visum kort verblijf geweigerd dient te worden. Uit het voorgaande blijkt dat het beroep tegen de eerste bestreden beslissing verworpen dient te worden. Met hun kort betoog weerleggen de verzoekende partijen de motivering van de tweede bestreden beslissing niet.

Met hun betoog maken de verzoekende partijen niet aannemelijk dat de bestreden beslissingen zijn genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid, waarover de verwerende partij beschikt. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissingen te schragen. Een schending van de motiveringsplicht *juncto* artikel 32 van de visumcode wordt niet aangetoond.

Het middel is ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend zestien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. RYCKASEYS